

RIKSARKIVET

Riksarkivet grundades 1816 som Finlands allmänna arkiv. I början bestod arkivet av material som rörde Finland före 1809 och som hade överförts från Sverige (det så kallade äldre arkivet) och Kejsarliga senatens arkiv (det så kallade nyare arkivet). Namnet Riksarkivet har använts sedan 1994. Riksarkivets huvudbyggnad ligger i Kronohagen i Helsingfors. Riksarkivet har regionala verksamhetsställen (tidigare landsarkiv) på åtta orter, från Åbo till Enare och från Vasa till Joensuu.

Riksarkivet har mer än 250 hyllkilometer material om alla perioder i Finlands historia, från 1300-talet till 2000-talet. Materialet i Riksarkivet får studeras av alla och för det mesta avgiftsfritt (med undantag för fjärrlån). Personalen hjälper vid behov till med att hitta intressant material. I Riksarkivet kan man också hitta intressant källmaterial om den egna släkten, hembygden eller olika skeden i Finlands historia. Materialet omfattar även över 200 miljoner digitaliserade bilder i tjänsten Astia.

Riksarkivet är en myndighet som lyder under undervisnings- och kulturministeriet och som huvudsakligen finansieras genom statsbudgeten.

Kansallisarkisto. Vilhunen, Saara, kuvaaja 2007. Museovirasto.

← Utforska tjänsten Astia och vårt läromedel AI – Från arkiv till inspiration, som utnyttjar materialet och textigenkänningsverktyget i Astia! →

KULTURADRESS

I februari 1899 började Rysslands tsar och Finlands storfurste Nikolaj II att begränsa det autonoma Finlands rättigheter. Under år 1899 samlades en kulturadress, Pro Finlandia-adressen, in från olika europeiska länder. Den bestod av tretton adresser på nio olika språk, där över tusen kulturpersonligheter, forskare och politiker visade sitt stöd för Finland och bevarandet av dess rättigheter. Bland undertecknarna fanns kända namn, såsom A. E. Nordenskiöld, Émile Zola och Florence Nightingale. Tsaren vägrade ta emot adressen, varefter den förvarades i Nederländernas allmänna bibliotek i Haag tills den efter Finlands självständighet överlämnades till dåvarande Riksarkivet (nuvarande Nationalarkivet).

Trots sitt öde är Kulturadressen ett aktuellt och utmärkt exempel på europeiskt samarbete och på försvarandet av gemensamma värderingar i en tid då europeiskt samarbete inte var lika etablerat som det är i dag. Kulturadressen hör till det nationella registret för Unescos världsminnesprogram.

Undertecknade anser sig ha en plikt att uttrycka sin varma sympati för det finska folket. Ett folk som inte är stort, men flitigt och starkt till karaktären – ett folk som genom hårda strider mot naturens karga villkor under detta århundrade har nått ökat välstånd, betydande vetenskapliga och konstnärliga framgångar, ett utmärkt utbildningssystem samt en rik och särpräglad kultur – riskerar nu allvarligt att förlora sin individualitet och därmed sina starkaste drivkrafter för ekonomisk och andlig utveckling.

Vi känner det som en oundviklig plikt, oberoende av nationalitet och politisk ställning, att höja våra röster mot detta och uttrycka vår önskan om att ett hinder ska sättas mot att förstöra en så värdefull medlem av det europeiska folket. Vi kan inte tro att regenten, som har sammankallat en internationell fredskonferens, skulle låta ett blomstrande, flitigt och troget folk gå under.

Underskrifter:

- Prof. Dr F. Nippold
- Prof. J. Iscool ja Juna
- Dr. Wilh. Rein
- Prof. Br. Rudolf Eucken (Filosofi)
- Prof. Ernst Haeckel
- Prof. Dr. Otto Wäbrmann
- Prof. Ernst Abbe

